

ning kun patentkravene, der skal oversættes til dansk, mens det først er efter patentudstedelsen (§ 77), at patentbeskrivelsen skal oversættes. Da teksten på behandlingssproget er den afgørende i sager om ugyldighed (§ 85, stk. 2), og beskyttelsen i andre tilfælde kun omfatter det, som fremgår af begge tekster (§ 85, stk. 1), er det ikke utænkeligt, at patenthaveren bevidst eller ubevidst vil forsøge at »brede« sin oversættelse mest muligt, hvorfor den fremmedsprogede tekst under alle omstændigheder må kontrolleres, når patentets eller ansøgningens beskyttelsesomfang skal vurderes, også med henblik på unøjagtigheder eller fejl i oversættelsen, jfr. nedenfor.

De nævnte ulemper vil blive særligt store, hvis Fællesskabets Patentkonvention træder i kraft, idet det efter lovforslagets § 94 kun er patentkravene i såvel den offentliggjorte ansøgning som det udstedte patent, der vil foreligge på dansk.

5. Konsekvenser for patentagenterne

Ved de i 1978 foretagne beregninger, som meddeltes ved foreningens foretræde for folketingets erhvervsudvalg, skønnede man – på grund af det store fald i nationale danske ansøgninger fra udenlandske ansøgere – nedgangen i indførsel af fremmed valuta gennem patentbureauerne ved tiltrædelse af Den europæiske Patentkonvention til ca. 45 mio. kr. pr. år. Nedgangen i beskæftigelse blev anslået til 250 medarbejdere. Med de erfaringer, der nu foreligger, er der ingen grund til at tro, at disse tal vil blive mindre.

Alene en ratifikation af den ene af patentkonventionerne vil kunne medføre en så kraftig reduktion af patentagentstanden, at det må frygtes, at dansk erhvervsliv og danske opfindere ikke i tilfredsstillende omfang vil kunne sikres assistance af danske patentagenter af international standard.

Nedgangen i ansøgningsantallet vil endvidere berøve danske patentagenter en stor del af den inspiration og know-how, som opnås ved det nuværende nære samarbejde med udenlandske ordregivere og kolleger, og som også kommer dansk erhvervsliv til gode. Den ekspertise, der således er opnået og kun kan opnås gennem lang tids daglig behandling af patentansøgninger i ind- og udland og deraf følgende løbende ajourholdelse med fremmed lovgivning og praksis, vil, hvis danske

patentagenter berøves arbejdsgrundlaget herfor, for en væsentlig dels vedkommende gå over til udenlandske, fortrinsvis tyske og engelske patentagenter. Dette vil for dansk erhvervsliv betyde længere kommunikationsveje, større omkostninger og risiko for at komme i tidnød. Denne virkning vil naturligvis være større i et lille land som Danmark.

Foreningen er ifærd med at indhente oplysninger fra søsterforeninger i Sverige, Frankrig og andre lande, der har ratificeret Den europæiske Patentkonvention. Konkrete statistiske oplysninger har ikke kunnet fremskaffes inden for den korte frist, men vore udenlandske kolleger har samstemmende berettet om en meget betydelig arbejdsnedgang.

Oversættelsen til dansk af de fremmedsprogede tekster er ikke underkastet kontrol eller kritik, og tilstedeværelsen af urigtigheder, ja endog uforståelighed af oversættelsen (måske i værste fald bevidst) har som nævnt ovenfor kun meget begrænset retsvirkning – under Fællesskabets Patentkonvention endog slet ingen. Som følge heraf er det sandsynligt, at udenlandske patenthavere vil se stort på oversættelsernes kvalitet og derfor – i stedet for at benytte danske patentagenter – vil være tilbøjelige til at lade dette arbejde udføre af udenlandske oversættelsesbureauer, der kan forudses at ville melde sig med samletilbud om oversættelser til alle de sprog, der kan blive tale om, uanset at de i realiteten næppe vil kunne råde over oversættere, der har de fornødne sprogkundskaber parret med teknisk forståelse og patentmæssig specialviden til at kunne præstere blot tilforlidelige oversættelser til de mindre landes sprog. Erfaringer foreligger for dårlige oversættelser fra fremmede lande til brug i danske patentforhold.

Der er derfor ikke megen udsigt til, at oversættelsesarbejde under konventionerne vil kunne give patentagenterne kompensation for nogen væsentlig del af det ovenfor nævnte tab i arbejde og valutaindførsel.

Der foreligger endnu ingen danske erfaringer for, i hvilken henseende og i hvilken udstrækning de højt specialiserede patentagenters arbejdsområde vil kunne udvides eller omlægges med henblik på at kompensere for den pludselige nedgang i arbejdsmængden, der må ventes ved en ratifikation, men de indvundne svenske erfaringer giver ikke grund til optimisme.